

ΑΔΙΔΑΚΤΑ ΚΕΙΜΕΝΑ

1. Ίσαίου περί τοῦ Κλεωνύμου κλήρου, 41-42

A. Κείμενο

«Χρή δέ, ὦ ἄνδρες, καί διά τήν συγγένειαν και διά τήν τοῦ πράγματος ἀλήθειαν, ὅπερ ποιεῖτε, τοῖς κατά γένος ψηφίζεσθαι μᾶλλον ἢ τοῖς κατά διαθήκην ἀμφισβητοῦσι. Τήν μέν γάρ τοῦ γένους οἰκειότητα πάντες ἐπιστάμενοι τυγχάνετε, καί οὐχ οἷόν τε τοῦτ' ἐστί πρὸς ὑμᾶς ψεύσασθαι διαθήκας δ' ἤδη πολλοί ψευδεῖς ἀπέφηναν, καί οἱ μέν τό παράπαν οὐ γενομένας, ἐνίων δ' οὐκ ὀρθῶς βεβουλευμένων. Καί νῦν ὑμεῖς τήν μέν συγγένειαν καί τήν οἰκειότητα τήν ἡμετέραν, οἷς ἡμεῖς ἀγωνιζόμεθα, ἅπαντες ἐπίστασθε τάς δέ διαθήκας, αἷς οὗτοι πιστεύοντες ἡμᾶς συκοφαντοῦσιν, οὐδεῖς ὑμῶν οἶδε κυρίας γενομένας».

B. Παρατηρήσεις

1. α) Να συμπληρώσετε τους βαθμούς των παραθετικών των παρακάτω επιθέτων και επιρρημάτων:

Θετικός	Συγκριτικός	Υπερθετικός
	μᾶλλον	
ψευδεῖς		
πολλοί		
ὀρθῶς		
κυρίας		

- β) *τυγχάνετε, γενομένας, οἶδε*: Να γίνει χρονική αντικατάσταση των τύπων και να κλιθεῖ η προστακτική του αορίστου β΄.
- γ) *ὅπερ, οὗτοι, αἷς*: Να κλιθούν στο ίδιο γένος και αριθμό.
2. α) «*τήν μέν γάρ τοῦ γένους ... ψεύσασθαι*»: Να γίνει λεπτομερής συντακτική ανάλυση της ημιπεριόδου.
- β) «*Καί νῦν ὑμεῖς ... γενομένας*»: Να δικαιολογηθεῖ η λειτουργία των παρατακτικών και υποτακτικών στοιχείων της περιόδου.

2. Ίσαίου περί τοῦ Δικαιογένους κλήρου, 39-40

A. Κείμενο

«Εἰς μέν τήν πόλιν οὕτω καί τοσαῦτα λελειτούργηκε Δικαιογένης ἀπό τοσοῦτων χρημάτων περί δέ τούς προσήκοντας τοιοῦτός ἐστιν οἶον ὁρᾶτε, ὥστε τούς μέν ἡμῶν ἀφείλετο τήν οὐσίαν, ὅτι μείζον ἐδυνήθη, τούς δέ περιεώρα εἰς τούς μισθωτούς ἰόντας δι' ἔνδειαν τῶν ἐπιτηδείων. Τήν δέ μητέρα τήν τούτου καθημένην ἐν τῷ τῆς Εἰληθυίας ἱερῷ πάντες ἐώρων, καί τούτῳ ἐγκαλοῦσαν ἃ ἐγώ αἰσχύνομαι λέγειν, οὗτος δέ ποιῶν οὐκ ἠσχύνετο. Τῶν δ' ἐπιτηδείων Μέλανα μέν τόν Αἰγύπτιον, ὃ ἐκ μειρακίου φίλος ἦν, ὅπερ ἔλαβε παρ' αὐτοῦ ἀργύριον ἀποστερήσας, ἔχθιστός ἐστι τῶν δέ ἄλλων αὐτοῦ φίλων οἱ μέν οὐκ ἀπέλαβον ἃ ἐδάνεισαν, οἱ δ' ἐξηπατήθησαν, καί οὐκ ἔλαβον ἃ ὑπέσχετο αὐτοῖς, εἰ ἐπιδικάσαιτο τοῦ κλήρου, δώσειν».

B. Παρατηρήσεις

1. α) Να γίνει χρονική αντικατάσταση των παρακάτω ρηματικών τύπων:

Ενεστώς	ἐγκαλοῦσαν			ἰόντας
Μέλλον		δώσειν		
Αόριστος			ἀποστερήσας	
Παρακείμενος				

β) ἐδυνήθη, ἐξηπατήθησαν: Να γραφούν στο ίδιο πρόσωπο η οριστική, υποτακτική και ευκτική του παθητικού αορίστου και να κλιθεί η προστακτική του ίδιου χρόνου.

γ) δώσειν: Να κλιθούν οι εγκλίσεις του ενεστώτα και του αορίστου β' ενεργητικής φωνής.

2. α) «περί τούς δέ προσήκοντας ... ἐπιτηδείων»: Να γίνει συντακτική αναγνώριση των μετοχών και να γραφεί το υποκείμενό τους.

β) «τήν δέ μητέρα ... οὐκ ἠσχύνετο»: Να γίνει συντακτική αναγνώριση των μετοχών.

3. Ξενοφώντας Κύρου Παιδεία, Α, 4, 3-4

A. Κείμενο

«Καί ἦν μὲν ἴσως πολυλογώτερος, ἅμα μὲν διὰ τὴν παιδείαν, ὅτι ἠναγκάζετο ὑπὸ τοῦ διδασκάλου καὶ διδόναι λόγον ὧν ἐποίει καὶ λαμβάνειν παρ' ἄλλων, ὁπότε δικάζοι, ἔτι δέ καὶ διὰ τὸ φιλομαθῆς εἶναι πολλά μὲν αὐτός ἀεὶ τοὺς παρόντας ἀνηρώτα πῶς ἔχοντα τυγχάνοι, καὶ ὅσα αὐτός ὑπ' ἄλλων ἐρωτῶτο, διὰ τὸ ἀγχίνους εἶναι ταχύ ἀπεκρίνετο, ὥστ' ἐκ πάντων τούτων ἡ πολυλογία συνελέγετο αὐτῷ ἀλλ' ὥσπερ γάρ ἐν σώματι, ὅσοι νέοι ὄντες μέγεθος ἔλαβον, ὅμως ἐμφαίνεται τὸ νεαρὸν αὐτοῖς ὃ κατηγορεῖ τὴν ὀλιγοετίαν, οὕτω καὶ Κύρου ἐκ τῆς πολυλογίας οὐ θράσος διεφαίνετο, ἀλλ' ἀπλότης καὶ φιλοστοργία, ὥστ' ἐπεθύμει ἄν τις ἔτι πλείω αὐτοῦ ἀκούειν ἢ σιωπῶντι παρεῖναι».

B. Παρατηρήσεις

1. α) Να γράψετε τα παρακάτω ουσιαστικά και επίθετα στην ίδια πτώση του πληθυντικού αριθμού:

Ενικός αριθμός	Πληθυντικός αριθμός
τὴν παιδείαν	
τοῦ διδασκάλου	
ὁ φιλομαθῆς	
ὁ ἀγχίνους	
τῷ σώματι	
τό μέγεθος	
τῆς πολυλογίας	
τό θράσος	
ἡ ἀπλότης	

β) ἀπεκρίνετο, ἐμφαίνεται: Να γραφεί το α' ενικό και πληθυντικό πρόσωπο των εγκλίσεων του ενεργητικού και μέσου συνηρημένου μέλλοντα.

γ) τίς (αόρ.): Να κλιθεῖ στα τρία γένη.

2. α) «Καί ἦν ... αὐτῶ»: Να ἐπισημάνετε τὶς λέξεις, τὶς φράσεις καὶ τὶς προτάσεις με τὶς ὁποῖες ἐκφέρεται τὸ αἶτιο καὶ νὰ τὶς χαρακτηρίσετε.
- β) Νὰ γράψετε τὶς ὀνοματικὲς προτάσεις τῆς ἡμιπεριόδου, νὰ χαρακτηρίσετε τὴ συντακτικὴ τους θέση καὶ νὰ δικαιολογήσετε τὴν ἐγκλίση ἐκφορᾶς τους.

4. Λυσία Ἀπολογία πρὸς Σίμωνα, 46-48

A. Κείμενο

«Ἐχομι δ' ἄν καὶ ἄλλα πολλά εἰπεῖν περὶ τούτου, ἀλλ' ἐπειδὴ παρ' ὑμῖν οὐ νόμιμόν ἐστιν ἔξω τοῦ πράγματος λέγειν, ἐκείνων ἐνθυμείσθε οὗτοι εἰσιν οἱ βία εἰς τὴν ἡμετέραν οἰκίαν εἰσιόντες, οὗτοι οἱ διώκοντες, οὗτοι οἱ βία ἐκ τῆς ὁδοῦ συναρπάζοντες ἡμᾶς. Ὡν ὑμεῖς μεμνημένοι τὰ δίκαια ψηφίζεσθε, καὶ μὴ περιίδητε ἐκ τῆς πατρίδος ἀδίκως ἐκπεσόντα, ὑπὲρ ἧς ἐγὼ πολλοὺς κινδύνους κεκινδύνευκα καὶ πολλὰς λειτουργίας λειλιτούργηκα, καὶ κακοῦ μὲν αὐτῇ οὐδενός αἴτιος γεγένημαι, οὐδὲ τῶν ἐμῶν προγόνων οὐδεὶς, ἀγαθῶν δὲ πολλῶν».

B. Παρατηρήσεις

1. α) περιίδητε, ἐκπεσόντα, γεγένημαι: Να γραφεί το β' ενικό πρόσωπο των εγκλίσεων που ζητούνται στον παρακάτω πίνακα:

Οριστική ενεστώτα			
Ευκτική μέλλοντα			
Προστακτική αορίστου β'			
Υποτακτική παρακειμένου			

- β) πολὺς, οὐδενός: Να κλιθούν στα τρία γένη.
γ) ἐμῶν: Να γράψετε την αντωνυμία σε όλα τα πρόσωπα για έναν και για πολλούς κτήτορες.
2. α) «καὶ κακοῦ ... πολλῶν»: Να αναγνωριστεί η συντακτική θέση των λέξεων που βρίσκονται σε πτώση γενική.
β) Να αναγνωριστούν συντακτικῶς οι λέξεις:
εἰπεῖν, λέγειν, βία, ἐκπεσόντα, κινδύνους, λειτουργίας.

5. Λυσία Ἐπιτάφιος τοῖς Κορινθίων βοηθοῖς, 67-69

A. Κείμενο

«Οἱ δέ νῦν θαπτόμενοι, βοηθήσαντες Κορινθίοις ὑπό παλαιῶν φίλων ἀδικουμένοις καινοὶ σύμμαχοι γενόμενοι, οὐ τὴν αὐτὴν γνώμην Λακεδαιμονίοις ἔχοντες (οἱ μὲν γὰρ τῶν ἀγαθῶν αὐτοῖς ἐφθόνουν, οἱ δέ ἀδικουμένους αὐτούς ἠλέουν, οὐ τῆς προτέρας ἔχθρας μεμνημένοι, ἀλλὰ τὴν παροῦσαν φιλίαν περὶ πολλοῦ ποιούμενοι) πᾶσιν ἀνθρώποις φανεράν τὴν αὐτῶν ἀρετὴν ἐπεδείξαντο. Ἐτόλμησαν γὰρ μεγάλην ποιῶντες τὴν Ἑλλάδα οὐ μόνον ὑπὲρ τῆς αὐτῶν σωτηρίας κινδυνεύειν, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τῆς τῶν πολεμιῶν ἐλευθερίας ἀποθνήσκειν τοῖς γὰρ Λακεδαιμονίων συμμάχοις περὶ τῆς ἐκείνων ἐλευθερίας ἐμάχοντο».

B. Παρατηρήσεις

1. α) Να μεταφέρετε τις παρακάτω συνεκφορές από τον ενικό στον πληθυντικό και από τον πληθυντικό στον ενικό αριθμό:

Ενικός αριθμός	Πληθυντικός αριθμός
	τῶν παλαιῶν φίλων
τὴν αὐτὴν γνώμην	
	οἱ καινοὶ σύμμαχοι
τῇ προτέρα ἔχθρα	
	τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις
τὴν φανεράν ἀρετὴν	

- β) *φίλων, μεγάλην*: Να γραφούν οι τρεις βαθμοὶ των επιθέτων στην ονομαστική ενικού αριθμοῦ και των τριῶν γενῶν.
- γ) *ἐπεδείξαντο, μεμνημένοι*: Να κλιθεῖ η οριστική, υποτακτική και προστακτική του παρακειμένου της φωνῆς στην οποία βρίσκονται.
2. α) «*ἐτόλμησαν ... ἐμάχοντο*»: Να γίνει λεπτομερῆς συντακτικὴ ἀνάλυση τῆς περιόδου.
- β) Να γίνει συντακτικὴ ἀναγνώριση ὅλων των λέξεων του κειμένου που βρίσκονται σε πῶση δοτικῆ.

6. Λυσία Ὑπέρ Καλλίου ἱεροσυλίας ἀπολογία, 1-3

A. Κείμενο

«Εἰ μὲν περὶ ἄλλου τινός ἢ τοῦ σώματος, ὃ ἄνδρες δικασταί, Καλλίας ἠγωνίζετο, ἐξήρκει ἂν μοι καὶ τὰ παρὰ τῶν ἄλλων εἰρημένα νῦν δέ μοι δοκεῖ αἰσχρόν εἶναι, ἵκετεύοντος καὶ δεομένου, καὶ φίλου ὄντος καὶ ἐμοί καὶ ἕως ἔζη τῷ πατρὶ, καὶ πολλῶν συμβολαίων ἡμῖν πρὸς ἀλλήλους γεγενημένων, μὴ βοηθῆσαι Καλλίᾳ τὰ δίκαια, ὅπως ἂν δύνωμαι. Ἐνόμιζον μὲν οὖν οὕτως μετοικεῖν αὐτόν ἐν ταύτῃ τῇ πόλει, ὥστε πολὺ πρότερον ἀγαθοῦ τινος τεύξεσθαι παρ' ὑμῶν ἢ ἐπιτοιαύταις αἰτίαις εἰς τοσοῦτον κίνδυνον καταστήσεσθαι· νῦν δέ οἱ ἐπιβουλεύοντες οὐχ ἥττον ἐπικίνδυνον ποιοῦσι τὸν βίον τοῖς μηδὲν ἀδικοῦσιν ἢ τοῖς πολλῶν κακῶν αἰτίοις οὓσιν».

B. Παρατηρήσεις

1. α) Να γράψετε τους συνδέσμους του κεμένου στην αντίστοιχη στήλη του παρακάτω πίνακα:

Υποθετικοί	Συμπλεκτικοί	Χρονικοί	Τελικοί	Συμπερασματικοί

- β) «Ἐνόμιζον μὲν οὖν ... καταστήσεσθαι»: Να μεταφέρετε τους κλιτούς τύπους της ημιπεριόδου από τον ενικό στον πληθυντικό και από τον πληθυντικό στον ενικό αριθμό.
- γ) ἀλλήλους: Να κλιθεῖ στα τρία γένη.
2. α) «εἰ μὲν περὶ ... εἰρημένα»: Να γραφεί η υπόθεση και η απόδοση και να αναγνωρισθεῖ ο υποθετικός λόγος.
- β) «ἐνόμιζον ... καταστήσεσθαι»: Να γίνει λεπτομερῆς συντακτικὴ ἀνάλυση της ημιπεριόδου.

7. Ίσοκράτους Πανηγυρικός, 181-182

A. Κείμενο

«Υπέρ ὧν ἄξιον ὀργίζεσθαι καί σκοπεῖν, ὅπως τῶν τε γεγενημένων δίκην ληψόμεθα καί τὰ μέλλοντα διορθωσόμεθα. Καί γάρ αἰσχρόν ἰδίᾳ μὲν τοῖς βαρβάροις οἰκέταις ἀξιοῦν χρῆσθαι. Δημοσίᾳ δέ τοσοῦτους τῶν συμμάχων περιορᾶν αὐτοῖς δουλεύοντας, καί τούς μὲν περὶ τὰ Τρωϊκά γενομένους μιᾷς γυναικός ἀρπασθείσης οὕτως ἅπαντας συνοργισθῆναι τοῖς ἀδικηθεῖσιν ὥστε μὴ πρότερον παύσασθαι πολεμοῦντας, πρὶν τὴν πόλιν ἀνάστατον ἐποίησαν τοῦ τολμήσαντος ἐξαμαρτεῖν, ἡμᾶς δ' ὅλης τῆς Ἑλλάδος ὑβριζομένης μηδεμίαν ποιήσασθαι κοινὴν τιμωρίαν, ἐξὸν ἡμῖν εὐχῆς ἄξια διαπράξασθαι».

B. Παρατηρήσεις

1. α) Να γραφεί το α' ενικό πρόσωπο της οριστικής παρατατικού και αορίστου των ρημάτων:

	Οριστική παρατατικού	Οριστική αορίστου
ὀργίζομαι		
διορθόω-ῶ		
περιοράω-ῶ		
συνοργίζομαι		
ἐξαμαρτάνω		
διαπράττω		
ἀξιόω-ῶ		
χρήομαι-ῶμαι		

- β) Να γραφούν τα παραθετικά των επιθέτων *αἰσχρός*, *ἄξιος*, *κοινός* και να κλιθεῖ ο συγκριτικός βαθμός των τριῶν γενῶν του α' επιθέτου.
γ) *μηδεμίαν*: Να κλιθεῖ στα τρία γένη.

2. α) «Υπέρ ὧν ... σκοπεῖν», «Καί γάρ ... χρῆσθαι», «ὥστε ... πολεμοῦντας»:
Να γίνει αναγνώριση και λεπτομερῆς συντακτικὴ ἀνάλυση των προτάσεων.
- β) Να γραφούν οι επιθετικὲς μετοχές του κειμένου και να χαρακτηριστεί η συντακτικὴ τους θέση.
- γ) Να γραφούν οι ἀπόλυτες μετοχές του κειμένου και να χαρακτηριστούν.

8. Ίσοκράτους Πρὸς Νικοκλέα, 22-23

A. Κείμενο

«Ἄπασι μὲν τοῖς ξένοις ἀσφαλῆ τὴν πόλιν παρέχε καὶ πρὸς τὰ συμβόλαια νόμιμον, περὶ πλείστου δὲ ποιοῦ τῶν ἀφικνουμένων μὴ τοῦς σοὶ δωρεάς ἄγοντας ἀλλὰ τοῦς παρὰ σοῦ λαμβάνειν ἀξιοῦντας· τιμῶν γὰρ τοῦς τοιοῦτους μᾶλλον παρὰ τοῖς ἄλλοις εὐδοκιμήσεις. Τοῦς πολλοὺς φόβους ἐξαίρει τῶν πολιτῶν, καὶ μὴ βούλου περιδεεῖς εἶναι τοῦς μηδὲν ἀδικοῦντας ὅπως γὰρ ἂν τοῦς ἄλλους πρὸς σαυτὸν διαθῆς, οὕτω καὶ σὺ πρὸς ἐκείνους ἔξεις. Ποίει μὲν μηδὲν μετ' ὀργῆς, δόκει δὲ τοῖς ἄλλοις, ὅταν σοι καιρὸς ἦ. Δεινὸς μὲν φαίνου τῷ μηδὲν σε λανθάνειν τῶν γιγνομένων, πρᾶος δὲ τῷ τὰς τιμωρίας ἐλάττους ποιεῖσθαι τῶν ἀμαρτανομένων».

B. Παρατηρήσεις

- α) ἀσφαλῆ, νόμιμον, πρᾶος: Να κλιθούν στις πλάγιες πτώσεις των τριῶν γενῶν.
β) Να γραφούν στην ίδια πτώση του ενικού αριθμοῦ τα παρακάτω ουσιαστικά, επίθετα και αντωνυμίες:

Ενικός αριθμός	Πληθυντικός αριθμός
	τάς δωρεάς
	τά συμβόλαια
	τοῦς φόβους
	τῶν πολιτῶν
	τῶν ἀφικνουμένων
	τοῦς ἄγοντας
	τοῖς ἄλλοις
	τοῦς τοιοῦτους
	τῶν ἀμαρτανομένων

- γ) σαυτὸν: Να κλιθεῖ στις πλάγιες πτώσεις του τρίτου προσώπου και των τριῶν γενῶν.

2. α) Να γράψετε τις λέξεις του κειμένου που έχουν θέση κατηγορουμένου, τα ρήματα ή τους ρηματικούς τύπους από τους οποίους εξαρτώνται και τις λέξεις στις οποίες αποδίδονται.
- β) «Δεινός μὲν ... ἁμαρτανομένων»: Να γίνει συντακτική αναγνώριση των απαρεμφάτων της περιόδου.

9. Ίσοκράτους Πρὸς Νικοκλέα, 35-36

A. Κείμενο

«Θεώρει τά γινόμενα καί τά συμπίπτοντα καί τοῖς ιδιώταις καί τοῖς τυράννοις ἄν γάρ τά παρεληλυθότα μνημονεύης, ἄμεινον περί τῶν μελλόντων βουλευέσει. Δεινόν ἤγοῦ τῶν μὲν ιδιωτῶν τινάς ἐθέλειν ἀποθνήσκειν, ἵνα τελευτήσαντες ἐπαινεθῶσι, τοὺς δέ βασιλέας μὴ τολμᾶν χρῆσθαι τοῖς ἐπιτηδεύμασι τούτοις, ἐξ ὧν ζῶντες εὐδοκμήσουσιν. Βούλου τὰς εἰκόνας τῆς ἀρετῆς ὑπόμνημα μᾶλλον ἢ τοῦ σώματος καταλιπεῖν. Μάλιστα μὲν πειρῶ τὴν ἀσφάλειαν καί σαντῶ καί τῇ πόλει διαφυλάττειν ἢν δ' ἀναγκασθῆς κινδυνεύειν, αἴρου τεθνάναι καλῶς μᾶλλον ἢ ζῆν αἰσχροῶς».

B. Παρατηρήσεις

1. α) «θεώρει ... βουλευέσει»: Να γράψετε την περίοδο μεταφέροντας όλους τους κλιτούς τύπους από τον ενικό στον πληθυντικό και από τον πληθυντικό στον ενικό αριθμό.

- β) Να γίνει χρονική αντικατάσταση των ρηματικών τύπων:

Ενεστώς	ἀποθνήσκειν	ζῶντες		
Μέλλον				
Αόριστος			καταλιπεῖν	
Παρακείμενος				παρεληλυθότα

- γ) Να γίνει εγκλιτική αντικατάσταση των τύπων:

Οριστική					
Υποτακτική		μνημονεύης		ἐπαινεσθῶσι	
Προστακτική	ἤγοῦ		θεώρει		πειρῶ
Ευκτική					

2. α) «ἄν γάρ τά παρεληλυθότα...βουλευέσει», «ἢν δ' ἀναγκασθῆς...αἰσχροῶς»: Να γραφεί η υπόθεση, η απόδοση και να αναγνωριστούν οι υποθετικοί λόγοι.

- β) «Δεινόν ἤγοῦ ... εὐδοκμήσουσιν»: Να γίνει λεπτομερής συντακτική ανάλυση.

10. Ίσοκράτους Βούσιρις, 39-40

A. Κείμενο

«Υπέρ ὧν τήν μέν ἀξίαν δίκην οὐκ ἔδοσαν, οὐ μήν ἀτιμώρητοί γε διέφυγον, ἀλλ' οἱ μέν αὐτῶν ἀλήται καί τῶν καθ' ἡμέραν ἐνδεεῖς κατέστησαν, οἱ δ' ἐτυφλώθησαν, ἄλλος δέ φεύγων τήν πατρίδα καί τοῖς οἰκειοτάτοις πολεμῶν ἅπαντα τόν χρόνον διετέλεσεν, Ὅρφεύς δ' ὁ μάλιστα τούτων τῶν λόγων ἀψάμενος, διασπασθεῖς τόν βίον ἐτελεύτησεν ὥστ' ἦν σωφρονῶμεν, οὐ μιμησόμεθα τούς λόγους τούς ἐκείνων, οὐδέ περί μέν τῆς πρὸς ἀλλήλους κακηγορίας νομοθετήσομεν, τῆς δ' εἰς τούς θεούς παρρησίας ὀλιγωρήσομεν, ἀλλά φυλαξόμεθα καί νομοῦμεν ὁμοίως ἀσεβεῖν τούς τε λέγοντας τά τοιαῦτα καί τούς πιστεύοντας αὐτοῖς».

B. Παρατηρήσεις

- α) ἀψάμενος, φυλαξόμεθα: Να κλιθούν οι εγκλίσεις του παρακειμένου και η οριστική υπερσυντελικού της φωνής στην οποία βρίσκονται.
  - β) ἀξίαν δίκην, ἅπαντα τόν χρόνον: Να γραφούν οι πλάγιες πτώσεις ενικού και πληθυντικού αριθμού.
  - γ) διασπασθεῖς, φεύγων: Να γραφούν στη γενική και δοτική ενικού και πληθυντικού αριθμού.
- α) «ὥστ' ἦν ... αὐτοῖς»: Να γίνει χωρισμός και αναγνώριση των προτάσεων της ημιπεριόδου.
  - β) Να γραφεί η υπόθεση, η απόδοση και να χαρακτηριστεί ο υποθετικός λόγος.
  - γ) Να γίνει συντακτική αναγνώριση των μετοχών του κειμένου.